

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: S. Dimitriu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Banaru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Banaru
împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, lui Constantin Bahău,
Dumitru Bușila, Ion Russu, Larisa Melnic cu privire la recunoașterea ilegalității
refuzului de înmatriculare a autoturismului, recunoașterea dreptului de proprietate
asupra bunului mobil și a calității de dobânditor de bună-credință, obligarea
înmatriculării, obligarea restituirii solidare a contravalorii autoturismului în urma
îmbogățirii fără justă cauză, compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 07 martie 2017, Mihail Banaru a depus cerere de chemare în judecată
împotriva IP „Agenția Servicii Publice”, lui Constantin Bahău, Dumitru Bușila,
Ion Russu cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului de înmatriculare a
autoturismului, recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului mobil și a
calității de dobânditor de bună-credință, obligarea înmatriculării, obligarea
restituirii solidare a contravalorii autoturismului în urma îmbogățirii fără justă
cauză, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 01 noiembrie 2011, ca cumpărător de
bună-credință, a procurat automobilul de model „AUDI Q7” caroseria nr.
XXXXX, conform Certificatului de înmatriculare XXXXX din 01 noiembrie 2011,
eliberat de biroul nr. 7 Chișinău, care a fost înmatriculată după Mihail Banaru,
eliberându-se nr. de înmatriculare XXXXX.

A menționat că în luna octombrie 2011, tatăl său, Gheorghe Banaru, a hotărât
să-și procure un automobil de modelul „BMW X5” de culoare argintie, or, un
cunoscut pe nume Ion Russu, i-a comunicat că are prieteni în mun. Chișinău care
se ocupă de vânzarea automobilelor de lux, de diferite modele.

La 16 octombrie 2011, tatăl său a plecat în mun. Chișinău să vadă automobilele împreună cu Ion Russu, care i-a telefonat preventiv pe prietenii săi Dumitru Bușila și Constantin Bahău.

A afirmat că lui Gheorghe Banaru i-a plăcut îndeosebi automobilul de modelul „AUDI Q7”, însă nu era de culoare argintie, și li-a comunicat că vrea să procure un astfel de automobil, dar de culoare argintie. Ultimii au spus că e cam dificil, dar au astfel de posibilitate. Tatăl său, Gheorghe Banaru i-a atenționat că în caz de procurare a automobilului de la ei, va fi achitată suma totală, doar după înmatricularea legală a autovehiculului.

Peste câteva zile a fost telefonat de Ion Russu, care i-a comunicat că persoanele cu care au discutat anterior i-au adus automobilul cu caracteristicile respective la prețul de 23 000 de euro, inclusiv cu devamarea și perfectarea documentelor de înmatriculare a automobilului, după cum a fost înțelegerea.

Reclamantul a specificat că în legătură cu faptul că tatăl său, Gheorghe Banaru, avea probleme la serviciu și nu a avut posibilitate de a merge în mun. Chișinău să-l procure, a plecat el la locul indicat împreună cu Ion Russu, unde s-au întâlnit cu Dumitru Bușila și Constantin Bahău, care au venit cu automobilul de model „AUDI Q7”, anul 2006, de culoare argintie, având asamblate numerele de înmatriculare a Elveției.

În urma negocierilor s-au înțeles cu persoanele respective să achite un avans de 8 500 de euro pentru devamare și perfectarea documentelor. Restul banilor pentru automobilul cumpărat urmau să fie transmiși acestora de la ÎM „Credit Rapid” SRL.

A susținut că în aceeași zi a venit iarăși în Chișinău și le-a transmis copia buletinului de identitate, necesară pentru perfectarea actelor și suma de 8 500 de euro, fără a lua vreo recipisă, având încredere că Dumitru Bușila și Constantin Bahău sunt prietenii lui Ion Russu. În acea seară, ca garanție a luat de la ei automobilul de modelul „Audi Q7” de culoare albastră întunecat, pe perioada până ce ei vor devama automobilul care urma a fi procurat.

La 31 octombrie 2011, prin apel telefonic a fost informat de către Ion Russu că trebuie să se ducă în Chișinău pentru a înmatricula automobilul. S-a deplasat în mun. Chișinău, a luat un credit de 10 000 de euro de la ÎM „Credit Rapid” SRL, bani care i-a transmis lui Dumitru Bușila și Constantin Bahău în contul achitării costului automobilului. Dar, deoarece era târziu, înmatricularea automobilului în acea zi nu a mai fost posibilă.

La 01 noiembrie 2011, reclamantul s-a întâlnit cu Dumitru Bușila, Constantin Bahău și Ion Russu la subdiviziunea teritorială a Departamentului identificare și înmatriculare a mijloacelor de transport și calificarea conducătorilor auto, Secția înmatricularea transportului nr. 7. Această secție de înmatriculare a fost propusă pentru înregistrare de către Dumitru Bușila și Constantin Bahău, persoanele cărora le-a transmis banii. În acea zi le-a transmis și 1 500 de euro pentru a completa sumă de 10 000 de euro.

A afirmat că la Secția înmatriculare a transportului nr. 7, s-a apropiat de autovehicul un expert care a fotografiat automobilul, toate plăcuțele care erau asamblate la automobil și la motor zicând că totul este în regulă și peste o oră a fost invitat la șeful Secției înmatricularea transportului nr. 7 pentru a depune semnătura pe actele convenite de înmatriculare a automobilului de model „AUDI Q7” de culoare argintie, eliberându-i-se pașaportul tehnic temporar.

Relatează că s-a înțeles cu Dumitru Bușila și Constantin Bahău ca la 26 decembrie 2011 să mai achite suma de 3 000 de euro, însă ulterior, peste un timp au apărut probleme cu automobilul în cauză, deoarece a aflat că în țară a mai fost înmatriculat un asemenea mijloc de transport.

Fiind cumpărător de bună-credință și aflând de aceste vicii ale bunului procurat a refuzat să mai achite restul sumei de 3 000 de euro.

Reclamantul a indicat că s-a întâlnit cu Dumitru Bușila și Constantin Bahău pentru a primi explicații referitor la problemele apărute cu automobilul și a clarifica situația, or, aceștia au afirmat că a fost o eroare și nu există nici o problema cu înmatricularea, însă, perfectarea actelor în continuare pe automobilul procurat a fost imposibilă.

Atunci, reclamantul a solicitat restituirea banilor, însă Dumitru Bușila i-a răspuns ca să ceară restituirea banilor de la Ion Russu, căci și acesta a avut parte din banii din toată afacerea.

A menționat că la 20 ianuarie 2012, conform ordonanței de ridicare a fost întocmit procesul-verbal de ridicare al automobilului „AUDI Q7”, ca corp delict.

La 09 august 2012, de către organul de urmărire penală al a fost pornită urmărirea penală pe cauza penală nr. 2012011437, conform semnelor de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe faptul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor sale de către Dumitru Bușila și Constantin Bahău, sub pretextul vânzării unui autoturism de model „Audi Q7”, aproximativ în luna noiembrie 2011, în mai multe rate a însușit de la reclamant bani în sumă de 20 000 de euro, după care i-au transmis autoturismul „AUDI Q7”, cu numărul caroseriei XXXXX, fiind înmatriculată după acesta, cu atribuirea numerelor de înmatriculare XXXXX, cauzându-i un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

A precizat că prin proces-verbal din 20 ianuarie 2012 a fost ridicat automobilul în cauză, iar la 15 februarie 2012, prin ordonanță automobilul a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Prin ordonanța din 16 februarie 2012, s-a dispus remiterea spre păstrare a corpului delict mijlocul de transport de model „AUDI Q7”, cu nr. de înmatriculare XXXXX, proprietarului Mihail Banaru, cu obligarea de a păstra automobilul în starea și forma în care i-a fost predat până la soluționarea definitivă a cauzei penale. După ce a făcut declarații la organele de drept, despre desfășurarea urmăririi penale nu a cunoscut nimic până în luna august 2016.

Astfel, la 11 august 2016, a înaintat o cerere la Inspectoratul General al Poliției, Direcția generală urmărire penală, prin care a solicitat informație despre cauza penală dată.

La finele lunii august a primit răspunsul din 12 august 2016 cu nr. 34/11-356/16 precum că, cauza penală nr. 2011990135 a fost clasată prin ordonanța din 15 ianuarie 2014, indicând că relațiile juridice-civile apărute între cumpărător urmează a fi clarificate de instanța de judecată civilă.

Reclamantul a considerat că pârâții cu rea-voință, vânzându-i un automobil cu vicii materiale, evident că au știut despre acest fapt și nu și-au executat obligațiunile, de a înregistra corespunzător mașina pe care i-au vândut-o, totodată primind de la acesta banii pentru automobil în sumă de 20 000 de euro, ceea ce constituie, de fapt, o îmbogățire fără justă cauză.

Astfel, a specificat că pârâții s-au obligat de a-i transmite automobilul cu înregistrarea corespunzătoare, fapt ce se confirmă cu certitudine prin declarațiile acestora depuse în cadrul urmăririi penale, constatate prin ordonanța din 15 ianuarie 2014.

Totodată, reclamantul a menționat că despre ordonanța din 15 ianuarie 2014 emisă de procurorul secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Lilia Popa, de clasare a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2011990135, a aflat doar la 18 august 2016, prin răspunsul primit de la MAI cu nr. B- 356/16 din 11 august 2016 sub nr. 34/11 din 12 august 2016.

La 13 ianuarie 2017, Mihail Banaru a depus o cerere Departamentului identificare, înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto al ÎS „CRIS Registru”, prin care a solicitat comunicarea în formă scrisă despre problemele existente la momentul actual referitor la înmatricularea și înregistrarea automobilului „Audi Q7” în baza de date a Registrului, ce creează obstacole la folosirea acestui bun ca proprietar, dacă conform Certificatului de înmatriculare XXXXX din 01 noiembrie 2011, eliberat de biroul nr. 7 Chișinău, unitatea de transport a fost înmatriculată după Mihail Banaru încă la 01 noiembrie 2011.

Ulterior, la 23 ianuarie 2017 a fost expediată o cerere de concretizare, unde a fost solicitată înregistrarea pe numele lui Mihail Banaru, unitatea de transport „Audi Q7”, nr. de înmatriculare XXXXX, la care reclamantul a fost informat verbal, în aceeași zi, prin intermediul avocatului, că nu este posibilă înregistrarea automobilului, iar răspunsul în scris de la organul respectiv din 17 februarie 2017 a fost recepționat la 19 februarie 2017.

Astfel, despre faptul că automobilul pe care l-a procurat nu a fost devamat niciodată și nici nu a fost înregistrat, reclamantul a aflat în data de 23 ianuarie 2016.

De asemenea, reclamantul a învederat că răspunsul din 17 februarie 2017 a fost unul contradictoriu cu declarațiile din ordonanța de clasare a persoanelor responsabile de la birourile de înmatriculare care au avut tangență cu înmatricularea automobilului în litigiu.

În astfel de circumstanțe, reclamantul a considerat că prin răspunsul primit de la Direcția identificare și înmatriculare a mijloacelor de transport al Departamentului identificare, înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto al ÎS „CRIS „Registru” i-a fost substanțial lezat dreptul de proprietate.

La 14 noiembrie 2017, reclamantul a depus o cerere de concretizare a acțiunii, suplimentar invocând că conform Raportului de expertiză suplimentară nr. 2304 din 05 decembrie 2013, efectuat în cadrul cauzei penale nr. 2012011437, s-a stabilit că până la falsificare, inițial codul VIN al automobilului lui Mihail Banaru a fost XXXXX, astfel, fiindu-i transmis și vândut un bun mobil cu viciu de natură juridică.

A menționat că în urma măsurilor întreprinse de organele de drept s-a stabilit că la momentul vânzării automobilului de model „Audi Q7” lui Mihail Banaru, acesta a fost înregistrat cu nr. de înmatriculare XXXXX.

Mihail Banaru a specificat că conform răspunsului parvenit de la CCPI al IGP s-a stabilit că numerele de înmatriculare XXXXX au figurat la automobilul de model „Audi Q7” cu numărul VIN XXXXX, care la 30 noiembrie 2012 a fost furat

din Franța (Elveția). Organul de urmărire penală nu a stabilit cert din ce țară a fost furat automobilul, Franța sau Elveția și nu a stabilit numele proprietarului.

Mai mult, conform informației privind traversarea frontierei de stat a RM cu mijlocul de transport de model „Audi Q7”, cu numerele de înmatriculare XXXXX s-a stabilit că există o singură intrare a automobilului în țară, care a avut loc la 24 octombrie 2011, la volanul căreia se afla Ștefan Doba, iar în calitate de pasager se afla Ivan Ciobanu. În astfel de condiții, organul de urmărire penală a specificat că au dubii referitor la faptul dacă a avut loc în realitate o sustragere a automobilului dat și nu este o înscenare a furtului, deoarece faptul sustragerii acestuia a fost declarat cu o perioadă de aproximativ un an de zile mai târziu după ce automobilul în cauză a trecut frontiera de stat, iar în astfel de condiții procesul penal a fost clasat.

A indicat că, în speță, nu se cunoaște cu certitudine care a fost proprietarul automobilului. Organul de urmărire penală nu a stipulat că automobilul a fost anunțat în căutare încă din 2012, iar ulterior, neidentificând proprietarul l-a restituit lui Mihail Banaru.

Reclamantul a considerat ca fiind evident că acest automobil nu se află în căutare, ceea ce cade sub incidența Regulilor de înmatriculare prin care se admite înmatricularea în cazul refuzului pornirii sau încetării urmăririi penale a proprietarului transportului.

Mihail Banaru a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate și calității de dobânditor de bună-credință asupra automobilului de model „Audi Q7”, caroseria nr. XXXXX, cu atribuirea nr. de înmatriculare XXXXX, cu indicarea în baza de date a Registrului de stat al transporturilor și în documente de evidența ale vehiculului, indicându-se mențiunea stipulată de Hotărârea Guvernului nr.1047; obligarea IP „Agenția Servicii Publice” de a înregistra automobilul de model „Audi Q7”, caroseria nr. XXXXX, nr. de înmatriculare XXXXX, cu drept de proprietate după Mihail Banaru; obligarea lui Dumitru Bușila, Constantin Bahău și Ion Russu să devameze și să înregistreze la IP „Agenția Servicii Publice” pe numele lui Mihail Banaru, unitatea de transport de model „Audi Q7”, caroseria nr. XXXXX, nr. de înmatriculare XXXXX, sau să-i restituie în mod solidar suma de 20 000 de Euro, valoarea bunului (automobilului menționat) venit obținut de către pârâți fără justă cauză; încasarea în mod solidar de la Dumitru Bușila și Constantin Bahău a cheltuielilor de judecată, taxa de stat în mărime de 12 708 lei.

Prin încheierea protocolară din 25 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost atras în proces în calitate de copârât Larisa Melnic și notarul public Vasile Ceban, în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului.

La 10 octombrie 2018, reclamantul a depus o nouă cerere de concretizare a acțiunii și suplimentar față de cererile anterioare, a invocat că constatarea falsificării caroseriei autoturismului de model „Audi Q7”, de la început a fost imposibilă și de către specialiști. Conform raportului de expertiză suplimentară nr. 2304 s-a stabilit că până la falsificare, inițial codul VIN al automobilului a fost XXXXX, astfel fiindu-i transmis și vândut un bun mobil cu viciu de natură juridică, despre care fapt nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască, deoarece după ancheta organelor de drept, în cadrul urmăririi penale, din declarațiile tuturor martorilor și însăși ale persoanelor care activau în cadrul IP „Agenția Servicii Publice”, nici ei nu au depistat la început falsificarea, întrucât automobilul a fost devamat și înmatriculat fără careva probleme.

Mai mult, a specificat că automobilul nu se află în căutare de către țările membre ale INTERPOL și automobilul a fost înregistrat inițial pe teritoriul Republicii Moldova.

A susținut că faptele expuse îi creează dificultăți în exercitarea dreptului său de proprietar legal, motiv din care s-a adresat în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central acțiunea lui Mihail Banaru a fost respinsă.

La 09 ianuarie 2019, Mihail Banaru a contestat cu apel hotărârea primei instanțe și a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere pretențiilor privind recunoașterea ilegalității refuzului IP „Agenția Servicii Publice” de a înmatricula autoturismul de model „Audi Q7”, recunoașterea după Mihail Banaru a dreptului de proprietate asupra autovehiculului de model „Audi Q7”, caroseria nr. XXXXX, cu atribuirea numerelor de înmatriculare XXXXX cu obligarea IP „Agenția Servicii Publice” la înmatricularea (reînmatricularea) autoturismului în litigiu.

Prin decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Mihail Banaru și a fost menținută hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 118, 130, 373 din Codul de procedură civilă, art. 5, 8, 11 din Codul civil, a considerat ca fiind neîntemeiat apelul declarat de Mihail Banaru și a considerat întemeiată hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că prin cererea de apel, apelantul și-a exprimat dezacordul cu hotărârea contestată doar în partea respingerii pretenției privind recunoașterea ilegalității refuzului IP „Agenția Servicii Publice” de a înmatriculare autoturismul de model „Audi Q7”, recunoașterea după Mihail Banaru a dreptului de proprietate asupra automobilului de model „Audi Q7”, caroseria nr. XXXXX, cu atribuirea numerelor de înmatriculare XXXXX” și cu obligarea IP „Agenția Servicii Publice” la înmatricularea (reînmatricularea) autoturismului în litigiu.

În contextul pretențiilor înaintate instanța de apel a reținut că în conformitate cu prevederile art. 2 și 3 din Legii contenciosului administrativ (în vigoare la data adresării cu acțiune în instanța), obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie: actul administrativ cu caracter normativ sau individual; contractul administrativ; nesoluționarea în termenul legal al unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

A mai reținut instanța de apel că conform pct. 1 din Regulile de înmatriculare a autovehiculelor și remorcilor prevăzute la Anexa nr. 2 la Hotărârea cu privire la reorganizarea Sistemului informațional automatizat de căutare „Automobilul” în Registrul de stat al transporturilor și introducerea testării a autovehiculelor și remorcilor acestora nr. 1047 din 08 noiembrie 1999, autoritatea competentă pentru efectuarea înmatriculării și radierii autovehiculelor și remorcilor este IP „Agenția Servicii Publice”.

În conformitate cu pct. 18 din Regulile de înmatriculare a mijloacelor de transport anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1047 din 08 noiembrie 1999, înmatricularea, transcrierea transiterii dreptului de proprietate asupra vehiculului, eliberarea unui duplicat al certificatului de înmatriculare și eliberarea unui nou certificat de înmatriculare, ca urmare a modificării unor date înscrise în acesta, cu excepția înmatriculării provizorii pentru probe, se face numai

pentru autovehiculele și remorcile identificate și verificate de către un expert în identificarea vehiculelor, care are ca scop: atestarea faptului că principalele elemente de identificare ale vehiculului (numărul caroseriei, numărul șasiului și numărul motorului) sunt originale și/sau nu au fost supuse unor modificări neautorizate; atestarea identității vehiculului în raport cu datele menționate în certificatul de înmatriculare al acestuia; atestarea faptului că formularul-tip al documentului care confirmă înmatricularea anterioară a vehiculului, eliberat de autoritățile competente din țara de proveniență, este autentic (numai pentru vehiculele prezentate pentru prima înmatriculare în Republica Moldova). Rezultatele identificării se indică în raportul de identificare a vehiculului și sunt valabile timp de cinci zile lucrătoare. După expirarea acestui termen vehiculul este supus identificării repetate.

În cazul transcrierii transmierii dreptului de proprietate asupra unui vehicul înmatriculat în Republica Moldova, verificarea numărului motorului se efectuează doar la solicitarea proprietarului de vehicul.

Conform prevederilor pct. 19 Anexa 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1047 din 08 noiembrie 1999, este interzisă înmatricularea, transcrierea transmierii dreptului de proprietate asupra vehiculului, eliberarea unui duplicat al certificatului de înmatriculare și eliberarea unui nou certificat de înmatriculare, ca urmare a modificării unor date înscrise în acesta, pentru vehiculele care au principalele elemente de identificare (numărul caroseriei, numărul șasiului și numărul motorului) falsificate, nimicite intenționat sau modificate neautorizat, cu excepția următoarelor cazuri: în cazul, confirmat de organele de drept, în care vehiculul a fost furat, găsit cu principalele elemente de identificare falsificate și restituit proprietarului legal; în caz de recunoaștere de către instanța de judecată a persoanei în a cărei folosință se află un vehicul cu numerele de identificare falsificate ca fiind „cumpărător de bună-credință” și prin hotărârea în cauză s-a dispus înmatricularea vehiculului.

Astfel, Colegiul a constatat că temei de refuz în înmatricularea autovehiculului în litigiu, prin răspunsurile la cererea lui Mihail Banaru de a înmatricula autovehiculul în litigiu, IP „Agenția Servicii Publice” a invocat normele materiale menționate mai sus.

Totodată, prin Legea nr. 133 din 15 noiembrie 2018, în vigoare de la 14 ianuarie 2019, s-au introdus modificări la Legea nr. 131, și anume s-a introdus art. 31 care în alin. (1) prevede că în afara altor cazuri prevăzute de lege sunt supuse notării în Registrul de stat al transporturilor, și anume: reutilarea care a condus la modificarea datelor de evidență a vehiculului; prezenta la vehicul a unui număr de identificare nimicuit intenționat, falsificat sau contrafăcut; aflarea vehiculului în căutare națională sau internațională.

La caz, Colegiul a relevat că conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr. RC4199/23 din 09.01.2012 (f.d. 196-197, vol. I) s-a constatat că numerele inițiale ale caroseriei și motorului autovehiculului au fost falsificate.

Raportând cadrul legal la circumstanțele spetii, Colegiul a considerat că refuzul IP „Agenției Servicii Publice” de a înmatriculare a autoturismului de model „Audi Q7”, recunoașterea după Mihail Banaru a dreptului de proprietate asupra „Audi Q7”, caroseria nr. XXXXX, cu atribuirea numerelor de înmatriculare XXXXX cu obligarea IP „Agenția Servicii Publice” la înmatricularea (reînmatricularea) autoturismului din litigiu a fost unul întemeiat, or IP „Agenția

Servicii Publice” nu este în drept să înmatriculeze titularul dreptului de proprietate a mijlocului de transport în Registrul de stat al transporturilor în cazul în care s-a constatat că numerele inițiale ale caroseriei și motorului autovehiculului au fost falsificate.

În aceasta ordine de idei, Colegiul atestă că în condițiile în care numerele inițiale ale caroseriei și motorului autovehiculului au fost falsificate, înmatricularea autovehiculului este imposibilă.

Subsecvent, Colegiul a considerat că în lipsa constatării ilegalității refuzului IP „Agenția Servicii Publice” de a înmatriculare a autoturismului de model „Audi Q7”, recunoașterea după Mihail Banaru a dreptului de proprietate asupra autovehiculului de model „Audi Q7”, caroseria nr. XXXXX, cu atribuirea numerelor de înmatriculare XXXXX și cu obligarea IP „Agenția Servicii Publice” la înmatricularea (reînmatricularea) autoturismului din litigiu, cerințele reclamantului privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport și a calității de dobânditor de bună-credință, obligarea la înmatricularea (reînmatricularea) autoturismului, obligarea restituirii solidare a contravalorii autoturismului în urma îmbogățirii fără justă cauză, sunt lipsite de vreun drept, ce ar justifica recunoașterea dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport și a calității de dobânditor de bună credință, obligarea la înmatricularea (reînmatricularea) autoturismului, obligarea restituirii solidare a contravalorii autoturismului în urma îmbogățirii fără justă cauză.

La 03 septembrie 2019, Mihail Banaru a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și în parte a hotărârii primei instanțe cu emiterea în parte a unei noi hotărâri. Totodată, recurentul a solicitat casarea parțială a încheierii din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău în latura dispunerii achitării taxei de stat în sumă de 9 531 de lei, pentru pretenția de recunoaștere a ilegalității refuzului de înmatriculare a autoturismului.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat și încălcat normele de drept material și procedural, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au fost apreciate arbitrar probele, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, pe când prima instanță a dat o apreciere corectă materialului probator în coroborare cu actele cauzei.

Recurentul în susținerea cererii de recurs a invocat argumente de fapt și de drept similare celor expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 04 iulie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 08 august 2019 (f.d. 113, Vol. II), dar la materialele cauzei lipsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 03 septembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Banaru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Banaru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Mihail Banaru, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Banaru, împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat